

یادداشتی از سید مهدی حکیمی بخشدار کمالان؛

## راه نجات اقتصاد ملی از دل روستاها می‌گذرد؛ از رونق بوم‌گردی تا مهاجرت معکوس

روستاها با دارا بودن منابع طبیعی نظیر آب و زمین‌های حاصل‌خیز، تعدد نیروی انسانی مجرب و جوان و از همه مهم تر ظرفیت‌های فرهنگی و بومی گسترده، می‌توانند نقش مهمی در تأمین امنیت غذایی، ایجاد اشتغال و توسعه صنایع کوچک و متوسط ایفا کنند.

به گزارش خبرنگاران گروه زندگی و سرگرمی خبرگزاری گزارش خبر، سید مهدی حکیمی بخشدار کمالان در یادداشتی با عنوان " راه نجات اقتصاد ملی از دل روستاها می‌گذرد؛ از رونق بوم‌گردی تا مهاجرت معکوس " آورده است؛

استفاده از ظرفیت روستاها در توسعه اقتصاد بومی و به دنبال آن توسعه اقتصاد ملی، یکی از مؤثرترین و پایدارترین راهکارها برای ایجاد مشاغل جدید، رشد متوازن و عدالت اجتماعی و اقتصادی است.

روستاها با دارا بودن منابع طبیعی نظیر آب و زمین‌های حاصل‌خیز، تعدد نیروی انسانی مجرب و جوان و از همه مهم تر ظرفیت‌های فرهنگی و بومی گسترده، می‌توانند نقش مهمی در تأمین امنیت غذایی، ایجاد اشتغال و توسعه صنایع کوچک و متوسط ایفا کنند

این ظرفیت ها در برخی استان ها نظیر استان گلستان که رنگین کمانی از اقوام در آن سکونت دارند، به شدت مهم و قابل اعتنا هستند. موسیقی منحصر به فرد، تنوع غذایی، پوشش محلی و آداب و سنت های اقوام مختلف این استان ها، از جمله ظرفیت هایی هستند که در استان های متنوع به لحاظ قومیتی، موقعیت های منحصر به فردی را در راستای توسعه اقتصادی و فرهنگی ایجاد می کنند.

برنامه ریزی در خصوص استفاده بهینه از ظرفیت های روستایی باعث توسعه گردشگری روستایی، بومگردی، صنایع‌دستی، دامپروری مدرن، کشاورزی ارگانیک و فرآوری محصولات محلی می شود، که نه تنها موجب افزایش درآمد ساکنان روستاها می‌شود، بلکه از مهاجرت بی‌رویه به شهرها نیز جلوگیری می‌کند و در مواردی باعث مهاجرت معکوس از شهر ها به روستا نیز می شود.

البته مسئولان نیز باید برای توسعه آبادانی و ایجاد انگیزه در روستائیان تلاش کنند. ایجاد زیرساخت‌های مناسب مانند جاده، اینترنت مناسب، آموزش های نوین در حوزه های کشاورزی، دامپروری و گردشگری، ساخت مدرسه، مراکز درمانی و حمایت‌های مالی بانکی مناسب با سودهای کم و بازپرداخت طولانی ویژه کشاورزان، دامپوران، تولید کنندگان صنایع دستی و فعالان حوزه بومگردی و گردشگری از جمله راهکارهایی هستند که منجر به افزایش بهره‌وری فعالیت‌های اقتصادی در روستاها می شوند.

هر چند در این مسیر نباید از نقش پررنگ آموزش به راحتی گذشت. سرمایه‌گذاری در آموزش مهارت‌های کارآفرینی و فناوری‌های نوین کشاورزی، دامپروری و گردشگری موجب پیوند میان سنت و نوآوری شده و زمینه‌ساز شکل‌گیری بستر متفاوتی برای توسعه اقتصاد می شود. ناگفته نماند که در گذشته اقتصاد در روستا مبتنی بر کشاورزی و دامپروری بود، اما در سال های اخیر، گردشگری نیز به یکی از ستون های اقتصادی روستا ها تبدیل شده است.

به خاطر داشته باشیم توسعه اقتصادی کشور بدون توجه به روستاها ناقص و نیمه کاره است.

سه بخش کلیدی کشاورزی، دامپروری و گردشگری، به‌عنوان سه‌ضلعی اصلی توسعه روستاها، نقش بنیادینی در شکوفایی اقتصاد محلی و ملی دارند. کشاورزی به‌عنوان پایه معیشت بسیاری از روستائیان، تأمین‌کننده اصلی مواد غذایی و منبع درآمد پایدار است و با بهره‌گیری از روش‌های نوین، می‌تواند بهره‌وری و کیفیت محصولات را به شکل چشمگیری افزایش دهد. دامپروری نیز با تأمین محصولات پروتئینی، لبنی و دامی، مکمل کشاورزی محسوب می‌شود و در صورت برنامه‌ریزی اصولی، می‌تواند فرصت‌های شغلی متعددی برای جوانان روستایی فراهم کند.

در کنار این دو بخش سنتی، گردشگری روستایی به‌ویژه در مناطق دارای جاذبه‌های طبیعی، فرهنگی و تاریخی، می‌تواند منبعی تازه و پربازده برای افزایش درآمد و کاهش فقر باشد. این سه حوزه زمانی بیشترین اثر را دارند که در کنار هم و در چارچوب یک برنامه توسعه‌محور عمل کنند؛ به‌گونه‌ای که گردشگری موجب معرفی و فروش محصولات کشاورزی و دامی شود و در عوض درآمد حاصل از آن صرف بهبود زیرساخت‌های تولید و خدمات محلی گردد.

ترکیب هماهنگ کشاورزی، دامپروری و گردشگری، نه تنها باعث پایداری اقتصادی و خودکفایی روستاها می‌شود، بلکه هویت فرهنگی و زیست‌محیطی آن‌ها را نیز حفظ کرده و مسیر توسعه متوازن و پایدار کشور را هموار می‌سازد.